

EN PORTADA

Martín Villa, les ombres d'un passat

Rodolfo Martín Villa, sempitern polític a sou, fa temps que ha unit la seva biografia professional a les sigles del PP. Però, el seu futur, el podrien malmetre els anys que el lliguen a l'etapa de ministre d'Interior (1977-1979).

Rodolfo Martín Villa (Santa María del Páramo, 3-X-1934) sembla que haja eixit ara de les penombres de la transició com si res per figurar en les llistes del PP de Madrid pel Congrés amb el número tres. Encara ara Martín Villa es nega a baixar del "cotxe oficial", en el qual, diuen, va pujar quan tenia divuit anys. Però resulta que Martín Villa té, segons que sembla, massa cadàvers en l'armari per poder-se passejar amb tota tranquil·litat pel nou panorama de la política espanyola. El primer, el del seu passat franquista. I és que Martín Villa fou, entre moltes més coses, cap nacional del SEU (sindicat d'estudiants dependent del règim), president del Sindicat del Paper, la Premsa i les Arts Gràfiques, delegat provincial de Sindicats a Barcelona i director general d'Indústries Tèxtils del Ministeri d'Indústria. Pel novembre del 1969 era nomenat secretari general de l'Organització Sindical. En 1974 el feien governador civil i cap provincial del Movimiento.

El 4 de juliol de 1977 Rodolfo Martín Villa és confirmat en el càrrec de ministre de Governació (Interior), que no deixarà fins al 6 d'abril de 1979. El seu pas per aquest ministeri es caracteritza per greus desordres públics, en els quals les forces de seguretat actuen amb una duresa especial, molt sovint transgredint els límits marcats per la llei. Martín Villa, no obstant això, sap escamotejar subtilment tota responsabilitat, això quan no s'alinea al costat dels sectors més reaccionaris de les forces d'ordre públic. D'aquest període són també l'intent d'assassinat de l'independentista canari Antonio Cubillo, el reucreament del terrorisme parapolicíac contra ETA, i la majoria de les accions dels anomenats "incontrolats", que plagaren el País Valencià amb desenes de destrosses materials i d'atacs contra les persones, fet que donà lloc a una situació de terrorisme de baixa intensitat.

De totes maneres, compte!, perquè, a Rodolfo Martín Villa, les ombres del passat podrien jugar-li una mala passada. De moment, l'independentista canari Antonio Cubillo vol fer-lo seure en la banqueta dels acusats, amb els mateixos que provaren de matar-lo un dia 5 d'abril de 1978. I alguns potser voldran alguna explicació sobre allò que fou la prehistòria dels GAL.

EL TEMPS